

Папагалитѣ живѣятъ изъ горитѣ. Колкото по-голѣми сж горитѣ, толкозъ по-много папагали има тамъ. Съ своитѣ хубави и пѣстри пера тѣ украсяватъ съ чудни бои горитѣ и ги изпълватъ съ своитѣ викове, свирни и крѣсъци.

Безъ папагалитѣ голѣмитѣ и страшни гори биха били мъртви.

Папагалитѣ живѣятъ на голѣми ята. Всички сж вѣрни на общезитието и заедно търпятъ мъжки и дѣлятъ радости. Тѣ се пазятъ отъ чужди нападения, като оставятъ и пазачи да съобщаватъ за приближаващата се опасностъ.

Папагалитѣ обичатъ да ги вали дъждъ, за да ги изкже. Тѣ познаватъ много добре кога ще се развали времето и почватъ да викатъ, да крещятъ и да свирятъ. Тогава тѣхнитѣ викове и кресъци се понасятъ мъчно отъ хората. Като барометри, папагалитѣ винаги познаватъ кога ще се промѣни времето.

Всички папагали иматъ яки, дебели, завити човки, както на грабливитѣ и месоядни птици. Но тѣ се хранятъ само съ плодове и семена. Тѣ сж крадливи като маймунитѣ и унищожаватъ често пжти цѣли овощни градини или ниви, засѣти съ слънчогледи и др. семенни растения.

Почнатъ ли плодоветѣ и семената да зрѣятъ, папагалитѣ се дѣлятъ на двойки: мъжки и женски. Намѣрятъ нѣкоя дупка въ хралупитѣ на дърво и тамъ женскиятъ снася нѣколко яйца. Яйцата мъжатъ наредъ женскиятъ и мъжкиятъ папагали.

Малкитѣ имъ се излюпватъ слаби, безпомощни, но растатъ много бързо. Родителитѣ имъ ги хранятъ докато изхвъркнатъ изъ гнѣздото. После се събиратъ въ ята.

Приятелското чувство въ папагалитѣ е развито много. Единъ малъкъ папагалъ билъ отхраненъ на единъ параходъ отъ другъ по-голѣмъ, безъ да е отъ неговото семейство. Другъ папагалъ съ премръзнали крака години наредъ билъ храненъ всѣки день и почитванъ всѣка сутринъ отъ съвсемъ чуждъ папагалъ.

Папагалитѣ живѣятъ много години, нѣкои достигатъ дори надъ сто годишна възраст.

Папагалитѣ се опитомяватъ лесно и се привѣрзватъ къмъ хората. Тѣ разпознаватъ добре децата отъ възрастнитѣ. Привѣрзватъ се много къмъ тия, които ги хранятъ и се грижатъ за тѣхъ.

